

WAAROM

STAAT

AANBIDDING

CENTRAAL?

Welkom

Fijn dat je de moeite hebt genomen om de Worship Central Course te organiseren.

In deze eerste sessie hebben wij de hoofdlijn en belangrijkste bespreekpunten van je presentatie aangegeven. Ook hebben we ruimte gelaten voor eigen voorbeelden en ervaringen. Voel je vrij om daar iets persoonlijks van te maken, zodat de cursus iets van jezelf wordt. Wel willen wij van je vragen dat je de essentie van het materiaal bewaart, want wij willen graag is dat mensen - ongeacht waar ze zijn - dezelfde cursus volgen.

Ons gebed is dat deze cursus een geweldige zegen voor jou en je aanbiddingsteam mag zijn. Wij willen je helpen God te ontmoeten, onderwijs te geven over aanbidding en de plaatselijke kerk op te bouwen.

Tim Hughes & Al Gordon

Voorwoord bij de Nederlandse Cursus

Bij het lezen van een Engelse Bijbelvertaling zul je om de haverklap het woord ‘worship’ aantreffen. Lees je dezelfde passages in het Nederlands dan kom je het woord ‘aanbidding’ meestal niet tegen. Hoe kan dat? Is de Bijbel in het Engels anders dan in het Nederlands? Natuurlijk niet. En toch een beetje. Elke taal is uniek. Je kunt geen woord écht één op één naar een andere taal brengen.

Ken je die mop van twee zwervers die op een bankje in het park zitten? Opeens haalt een van de twee een euromunt uit zijn zak en legt hem op de zitting. “Waarom doe je dat?” vraagt de ander. “Nou,” zegt de eerste “ik wil ook wel eens weten hoe het is om geld op de bank te hebben.” Wij, die de Nederlandse taal beheersen, snappen de grap meteen. ‘Bank’ heeft twee betekenissen. Maar vertel je dit grapje in het bijzijn van een Engelsman en vraagt hij om een vertaling, dan ziet hij de lol er niet van in. De Nederlandse betekenissen van het woord bank zijn namelijk anders dan de Engelse betekenissen.

Met ongeveer hetzelfde hadden wij te maken toen we de Worship Central Course uit het Engels vertaalden. Het woord ‘worship’ heeft een heel breed betekenisveld. Hoe merken we dat in het vertalen? Neem Filippenzen 3:3. In het Engels (New International Version) staat daar: ...*we who worship by the Spirit of God*, ... In het Nederlands (Nieuwe Bijbel Vertaling) staat er: ...*wij verrichten onze dienst door de Geest van God*... Hoe kan dit? Dat is toch totaal iets anders?

Bij het vertalen van de Bijbelteksten hadden wij niet alleen te maken met het Engels en het Nederlands, maar natuurlijk ook met de talen waarin de Bijbel is geschreven (in dit voorbeeld het Grieks). Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt is *latreia*, dat zoveel betekent als ‘dienen’ en ‘God aanbidden door te dienen.’ Dit is wat je vaak tegenkomt. In het Engels staat *worship* terwijl er je in het Nederlands leest wat iemand denkt of doet.

Dit is nog maar één voorbeeld van de teksten die je tegenkomt in de Worship Central Cursus. Je zult nog een aantal andere Griekse en Hebreeuwse woorden die aanbidding omschrijven tegenkomen, maar dat merk je vanzelf.

Zowel wij als Tim Hughes en Al Gordon, de schrijvers van de Worship Central Cursus, hopen en bidden dat deze cursus jullie en de gemeentes die jullie dienen tot grote zegen zal zijn. Mocht je meer willen weten, of je ervaringen met de cursus willen delen, e-mail ons dan op: info@worshipcentral.nl. We horen graag van je!

Veel zegen,

Het Worship Central Nederland Team

Inleiding

Begin met een persoonlijk getuigenis over de manier waarop God jouw leven heeft aangeraakt door aanbidding. Voorbeeld: Al Gordon vertelt hoe hij christen is geworden. Hij vroeg God om zich bekend te maken en pas op het moment dat hij Hem aan het aanbidden was - alleen, liggend op zijn bed met zijn oortelefoontjes in, terwijl telkens het lied *I Will Offer Up My Life* werd herhaald - ervoer hij hoe de levensveranderende waarheid over redding zijn ziel binnenkwam.

Tim vertelt een ander verhaal: hij leidde de aanbidding in een streng beveiligde gevangenis en zong het lied *Amazing Grace*. Dit bracht een geweldige reactie teweeg: gevangenen kwamen tot inkeer door de liefdevolle kracht van Gods genade die voortvloeide uit de aanbidding.

Laten we samen eens kijken naar Psalm 100:

*“Juich de HEER toe, heel de aarde,
dien de HEER met vreugde,
Kom tot hem met jubelzang.
Erken het: de HEER is God,
Hij heeft ons gemaakt, hem behoren wij toe,
zijn volk zijn wij, de kudde die hij weidt.
Kom zijn poorten binnen met een loflied,
hef in zijn voorhoven een lofzang aan,
breng hem hulde, prijs zijn naam:
de HEER is goed,
zijn liefde duurt eeuwig,
zijn trouw van geslacht op geslacht.”*

Overal om ons heen wordt God aanbeden in verschillende vormen en stijlen, zowel op aarde als in de hemel, vandaag net als duizenden jaren geleden.

In de hele wereld en door de hele geschiedenis heen heeft aanbidding een plaats. Ook is er altijd over aanbidding gesproken: door kerkvaders die worstelden met de vraag hoe aanbidding eruit moest zien in de jaren na Jezus, tot de hervormers die zich afvroegen wat Gods verordeningen waren in het licht van de Schrift. En ook vandaag de dag is dit thema nog steeds relevant.

Er zijn mensen die teleurgesteld zijn over aanbidding. Moe omdat zij optredens zagen in plaats van echte lofprijs. Opgebrand door dode religie. Ook kunnen ze huiverig zijn voor de verandering die overal om ons heen plaats vindt, onzeker over waar dit naartoe leidt. Wellicht zijn we enthousiast om te groeien in aanbidding, maar onzeker over de vraag hoe we een stevig fundament kunnen leggen voor een leven van oprechte aanbidding?

Wie we ook zijn, wat ons ook tot dit moment heeft geleid, we kunnen allemaal beginnen met een simpele, maar o zo belangrijke vraag: Waarom staat aanbidding centraal? Vandaag zullen we kijken naar drie redenen waarom wij geloven dat aanbidding centraal moet staan. Ten eerste, aanbidding is ons doel.

1. Aanbidding is onze bestaansreden

Wij zijn geen wetenschappelijk toeval of kosmische vergissing. Ons leven is niet zonder betekenis en onze keuzes zijn belangrijk. Wij zijn geschapen met een doel. De Bijbel zegt ons dat God het universum heeft gemaakt en zijn adem in de mens blies. Hij roept ons op om “hem als God te erkennen” want “wij behoren hem toe” (Psalm 100:3). God heeft jou gemaakt - net zoals Hij ons allemaal heeft gemaakt - om een levendige relatie met hem te hebben en hem te betrekken in elke levenssfeer: je hart, ziel en verstand.

Dat is ons doel: een dynamische relatie tussen ons en onze hemelse Vader die haar weerslag heeft op elk aspect van ons leven. Dat is aanbidding. Aanbidding staat centraal in ons bestaan omdat God, die ons uit pure vreugde heeft gemaakt, heel graag wil dat wij zijn liefde leren kennen en op onze beurt hem zullen liefhebben. De Bijbel zegt dat God al voor de grondlegging van de wereld ervoor koos dat wij een relatie met hem zouden hebben en dat wij zullen leven “tot eer van de grootheid van Gods genade” (Efeziërs 1:6). Net als over zonde wordt gezegd dat het geen eer aan God geeft (Romeinen 1:18-25) maar dat Jezus ons door zijn geweldige redding naar de hemel zal leiden. Waarover wordt geschreven in termen van aanbidding. (Openbaring 4:11). We leven, ademen, bewegen en zijn een uiting van Gods vreugde. We werden gemaakt om hem te kennen, hem te volgen, te dienen en om omgang met hem te hebben en te genieten van de overweldigende en hartverwarmende grootheid van deze wereld die hij heeft gemaakt. Met andere woorden: wij zijn gemaakt om te aanbidden. Het zit zo diep in ons geestelijke DNA dat wij bij elke ontmoeting met God een gevoel van thuiskomen hebben - dát is aanbidding.

Iedereen aanbidt iets. Wat het ook is dat beslag legt op ons hart, wat onze gedachten vult, of wat onze ziel ook drijft - dat is wat wij aanbidden. Het Engelse woord worship stamt van het Angelsaksische woord *weorthscipe*; dat betekent letterlijk “waarde toekennen aan iets”. Tegengwoordig aanbidden wij van alles: van rocksterren tot ervaringen die ons een endorfine-boost geven. Dingen die wij waardevol vinden, bewonderen, waar wij meer dan wat ook van houden en van genieten, zijn per definitie dingen die wij aanbidden. De schrijver C.S. Lewis legt dit heel duidelijk uit: “Ik denk dat wij ons verheugen in het prijzen van de dingen waar wij van houden omdat dit prijzen niet zomaar een uiting is, maar het maakt onze liefde voor iets of iemand volledig; het is het ultieme hoogtepunt. Het is niet een kwestie van beleefdheid dat minnaars tegen elkaar zeggen dat hij of zij zo mooi is; de vreugde over elkaar is onvolledig wanneer die niet tot uiting wordt gebracht.”

Daarom staat aanbidding centraal, want we zijn geschapen om te aanbidden. Maar wanneer we iets anders aanbidden dan God dan missen we op de een of andere manier de volheid van de ervaring.

En wanneer we geen voldoening vinden in het aanbidden van God dan zullen we ten slotte alleen onszelf aanbidden. We zien bij veel mensen dat het najagen van persoonlijke voldoening, beroemd zijn, geld en macht de focus in het leven wordt. Maar hoe rijk, machtig en beroemd we ook worden, deze dingen kunnen nooit het diepe verlangen in onze ziel bevredigen.

Je hoeft maar even in de Bijbel te kijken om te zien hoe ernstig wij worden opgeroepen om te aanbidden. Als Abraham God ontmoet, wordt hij opgeroepen om een offer te brengen - een daad van aanbidding. Mozes leidt het volk Israël uit Egypte zodat zij de Heer kunnen aanbidden en Mirjam leidt ze in die aanbidding met haar lied van de verlostten. Als Job alles verliest, valt hij op zijn knieën in aanbidding. Wanneer Elia om vuur van de hemel roept, gebeurt dat in de context van aanbidding. Als David danst voor de Heer, dan is dat aanbidding. Hanna geeft haar kleine jongen aan de Heer terug en zingt een lied van aanbidding. Maria weet dat zij zwanger is en Christus in zich draagt en zij aanbidt. De wijzen begroeten de Christus en aanbidden hem. Als Simeon het kindje ziet, aanbidt hij. Wanneer de discipelen zich realiseren dat Jezus de Christus is, de Heer, aanbidden zij hem. Matt Redman verwoordt het als volgt: When we face up to the glory of God, we find ourselves face down in worship [wanneer wij opzien naar de heerlijkheid van God, buigen wij neer in aanbidding].

Dus aanbidding staat centraal omdat God ons heeft gemaakt - niet als een product waar niet meer naar wordt omgekeken als het klaar is, maar als een kind met wie hij een sterke en voortdurende relatie wil hebben. Aanbidding is een ander woord voor de manier waarop wij ons aandeel hierin kunnen hebben.

Wij zullen nooit helemaal voldaan zijn tot het moment dat wij ons doel in dit leven vinden. Augustinus heeft eens gebeden: “U heeft ons voor uzelf gemaakt o Heer, en ons hart is onrustig tot het rust vindt in U.” In Jezus vinden we het antwoord op de vraag wat de betekenis is van ons leven. We zijn gemaakt door de Schepper en gered door de Heiland met het hele bijzondere doel om te genieten van de relatie met God.

We kunnen uren doorgaan met bestuderen van definities van aanbidding en dat is ook best fascinerend. Maar het gevaar bestaat dat we het teveel gaan analyseren en we aanbidding gaan verlagen tot ‘een gewone activiteit’ in onze samenkomsten. Of we lopen in de val om aanbidding te zien als iets dat niets te maken heeft met zingen of liturgie, maar vooral met de manier waarop wij ons leven leiden. Toch mogen we aanbidding niet zo versimpelen. Alles is erbij betrokken, zowel de gezamenlijke activiteit als onze persoonlijke levensstijl.

Schrijver en theoloog Simon Ponsonby schrijft het volgende hierover:

“Aanbidding is niet alleen maar liederen zingen. Aanbidding is een leven dat zich uitgiet in heiligheid, gehoorzaamheid, dienstbaarheid, het geven van aalmoezen, zending, het evangelie brengen aan verlorenen, brood delen met de armen, ons leven delen met elkaar. Ik geloof dat God eer ontvangt wanneer een baby wordt geboren, bijen honing maken, man en vrouw gemeenschap hebben met elkaar, een schilder zijn kunstwerk maakt en een zanger zingt, de architect ontwerpt, de leraar onderwijst, de atleet wedijvert. Aanbidden met een lied, God lofprijzen met woorden is één ding en zeker een belangrijk deel van aanbidding en verheerlijking van God, maar het is niet het enige.”

Aanbidding heeft betrekking op ons hele leven, niet op een deel ervan. In het vervolg van deze cursus richten we ons vooral op één specifiek aspect van aanbidding - het uiten van onze aanbidding door zang, muziek en het verheffen van onze stem. Maar we beginnen met de vaststelling dat, ook al is dit aspect een cruciaal deel van aanbidding, het niet de enige manier

is waarop wij aanbidden. Aanbidding is volledige overeenstemming van hart, ziel, verstand met de volmaakte wil van God. Dat vindt plaats wanneer wij met heel ons hart reageren op Gods uitbundige en overvloedige liefde en genade. William Temple (1881), de grote aartsbisschop in de Anglicaanse Kerk schreef:

“Aanbidding is de overgave van ons hele wezen aan God. Ons geweten wordt geraakt door zijn heiligheid, ons denken gevoed door zijn waarheid, onze verbeelding gezuiverd door zijn schoonheid, ons hart geopend door zijn liefde en overgave aan zijn wil en doel. Deze vorm van aanbidding is het grootste waar wij mensen toe in staat zijn.”

Zoals Psalm 100 ons laat zien, is het geweldige nieuws van het christelijke geloof dat er een God is die goed is en dat wij kunnen hem leren kennen. Ook vandaag worden wij uitgenodigd om te aanbidden. In het aanbidden van de levende God vinden we onze ware identiteit en onze bestaansreden.

2. Aanbidding is onze belangrijkste prioriteit

Wanneer aanbidding onze bestaansreden is en tot uiting komt in ons hele leven, dan is het logisch dat we een prioriteit moeten maken van aanbidding. We moeten leren wat het betekent dat we de aanbidding van Jezus Christus centraal stellen. Heel eenvoudig: aanbidding is onze respons op datgene waar we de meeste waarde aan hechten. Oprechte aanbidding houdt in dat we alles van onszelf aan God geven. Hij wordt onze eerste prioriteit, die uitstijgt boven elke andere ambitie, affectie of activiteit.

[voeg hier een verhaal toe]

Vertel hier een humoristisch verhaal van wat het betekent om jezelf helemaal te geven in relaties. Een voorbeeld: Tim vertelt dat hij tegen zijn aanstaande vrouw Rachel zei dat hij er 99% zeker

van was dat hij met haar wilde trouwen. Dat werd niet echt goed ontvangen. Geef je eigen voorbeeld over hoe jij hebt ontdekt dat de beste relaties vereisen dat je alles van jezelf geeft.

In het evangelie van Lucas wordt Jezus uitgenodigd in het huis van twee zusters, Maria en Marta. Marta gaat helemaal op in alle bezigheden rond de maaltijd, terwijl Maria aan de voeten van Jezus zit. Ze weigert toe te geven aan de verwachtingen die men van haar heeft vanuit de familie, cultuur en godsdienst in die tijd. Daarmee shockeert ze nogal, maar ze is volkomen toegewijd en vastbesloten om het beste te halen uit elke minuut en elk woord dat de Heer spreekt. In een huishouding in die eerste eeuw was het onmogelijk dat zij zich niet realiseerde dat haar zus Marta zo druk bezig was in de keuken, omdat dit nu eenmaal van vrouwen werd verwacht in die tijd. Gastvrijheid en het verwelkomen van vreemden was een belangrijke godsdienstige plicht, die in de Schrift ook was vastgelegd. Bovendien was het verwelkomen van een rabbi of leraar helemaal belangrijk. En toch doet Maria iets heel radicaals dat dwars tegen haar cultuur inging. Het evangelie van Lucas noemt dat “zij aan de voeten van Jezus zat”, dat was de houding van een discipel en ze vroeg daarmee om zélf een discipel te mogen zijn. Gefrustreerd en boos interrumpeert Marta de leraar en barst los: “Heer, kan het u niet schelen dat mijn zuster mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen!” Maar toch verdedigt Jezus de keus van Maria: “Marta, Marta, je bent zo bezorgd en maakt je veel te druk. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het beste deel gekozen en dat zal haar niet worden ontnomen” (Lucas 10:38-42).

Aanbidding wordt alleen onze belangrijkste prioriteit wanneer wij daarvoor kiezen. God dwingt ons niet om hem te aanbidden. Het is aan ons om te kiezen: willen we zijn zoals Marta die volkomen in beslag genomen werd door de drukte van het leven en zelfs werd afgeleid door allerlei dingen te doen voor Jezus; of kiezen we ervoor om te zijn als Maria die ervoor koos aan de voeten van Jezus te zitten, volkomen gericht op hem? Laten we niets, ook niet onze ambitie of ons eigenbelang of de verwachtingen die anderen van ons hebben tussenbeide komen? Die keuze

zal gevolgen hebben voor onze tijd, onze manier van leven, ons geld, onze energie en ambities in het leven. Wanneer wij God aanbidden dan maken wij hem tot onze prioriteit. Richard Foster schrijft: “Als de Heer onze Heer is dan moet aanbidding prioriteit hebben in ons leven. Wat God betreft, komt aanbidding op de eerste plaats en daarna pas dienstbaarheid.”

Psalm 100 spoort ons aan om “zijn poorten binnen te gaan met een loflied”. Er is iets heel doelbewust en praktisch aan dit vers: er wordt een keuze gemaakt, een besluit genomen om God te aanbidden in dankzegging en lofprijs.

Soms moeten we ervoor kiezen om te gaan staan om te aanbidden, maar op andere momenten moeten we ervoor kiezen het wat rustiger aan te doen. We kunnen zo worden afgeleid door de drukte van het leven en door allerlei dingen die we denken te moeten doen - en dat zijn dan heel vaak goede en nobele dingen - terwijl we dan toch falen om ‘het beste deel’ te kiezen, namelijk aanbidding stellen boven alles.

We moeten ervoor waken dat we het werk van de Heer gaan stellen boven de Heer van het werk. De voormalig voorganger van Holy Trinity Brompton, bisschop Sandy Millar vertelde eens dat hij een conferentie bijwoonde in Californië in de beginjaren van Vineyard. Hij werd heel erg geïnspireerd door alles wat gaande was en besloot een strandwandeling te maken om zijn hart bij God uit te storten. Hij was zo dankbaar voor alles wat gaande was in HTB. Terwijl hij bad noemde hij dingen die hij overgaf aan God om door hem gebruikt te worden. Hij vroeg: “God, wat wilt U van mij? En hij hoorde duidelijk dat God zei: “Sandy, het enige dat ik wil ben jij.” Voordat we aan de gang gaan met het doen van grote uitspraken, het geven van ons geld, onze wapenfeiten, of ambities aan God, is het in de eerste plaats nodig dat we onszelf aan hem geven met alles wat we zijn: verleden, heden en toekomst.

In aanbidding krijgen we perspectief, vinden we hoop, betekenis en vreugde. We treden dan in een intieme en vertrouwelijke relatie. Het feit dat we niet alleen maar God van verre aanbidden, is wereldschokkend. We zingen niet alleen maar over hem, een afstandelijke godheid. We zingen voor hem en daardoor komen we hem naderbij.

Het Griekse woord voor aanbidding dat in het Nieuwe Testament het meeste wordt gebruikt, is *proskuneo*. Dat betekent letterlijk: dichtbij komen, kussen, neerbuigen en eer bewijzen. Aanbidding houdt dus in dat we zowel ontzag en eerbied voor een heilige God hebben, maar dat er ook sprake is van intimiteit en nabijheid. Wanneer wij aanbidden naderen we nederig de Heerser van hemel en aarde. Maar we genieten ook van zijn vriendschap.

Het woord intimiteit wordt heel gemakkelijk verkeerd begrepen of teruggebracht tot een romantisch gevoel over God. Maar ware intimiteit is zonder franje, eerlijk, vol passie en krachtig. We komen in die intimiteit wanneer we stoppen met doen alsof. Dan laten we God binnenkomen in wie we echt zijn. We halen onze muren neer en vertrouwen hem volkomen.

De SAS, een speciale elite eenheid in het leger van Groot Brittannië, vocht eens achter de vijandelijke linies. Ze werden geïnterviewd door een journalist, die hen vroeg om in één woord samen te vatten wat hun onderlinge relatie inhield. Ze dachten diep na en antwoordden uiteindelijk: "intimiteit". Misschien is dat niet het eerste woord dat je zou associëren met misschien wel de meest geharde soldaten die er zijn, maar deze mannen vertrouwden dagelijks hun leven aan elkaar toe; zij deelden hun diepste angsten met elkaar, zij zagen elkaar onder zeer moeilijke omstandigheden en daardoor wisten zij wat intimiteit inhield.

Aanbidden met liederen heeft niets te maken met amusement, of het opwarmen van een gemeente voordat de prediking begint. Het gaat over een ontmoeting met God en het ervaren hoe bevrijdend intimiteit met hem kan zijn.

Aanbidden gaat niet over indruk maken met onze liturgie, creativiteit of muziek. Het is geen basisproduct voor een gemeente om van te genieten of te consumeren. Nee, aanbidding gaat over een werkelijke ontmoeting met God en onze prioriteiten overeenstemmen met wie hij is. Dat betekent dat mensen zich richten op Christus en zich opnieuw herinneren dat zij hem op de eerste plaats moeten stellen.

We mogen nooit een kerkdienst bijwonen met de gedachte: “Wat kunnen we uit deze dienst ontvangen?” In plaats daarvan horen wij onszelf de vraag te stellen: “Wat kunnen we geven?” Wanneer we bij elk lied denken: “Dit vind ik een mooi lied, daar doe ik aan mee” of: “Ik heb een hekel aan dit lied, daarmee kan ik niet aanbidden”, dan snappen we totaal niet waar het om gaat. Aanbidders komen om te geven. In de praktijk betekent dit dat we misschien ervoor moeten kiezen om God met heel ons wezen te aanbidden, niet af te haken of alleen maar toeschouwer te zijn. Denk nog maar eens aan Psalm 100. Daarin worden we opgeroepen om de Heer toe te juichen en tot hem te komen met een loflied.

In de psalmen worden we aangespoord om met ons lichaam te aanbidden - neer te buigen, onze handen op te heffen, een nieuw lied te zingen, te springen en te dansen. Eén van de Hebreeuwse woorden voor lofprijs is *halal* en dat betekent: een show maken van, uitbundig prijzen, uit je dak gaan in aanbidding voor God. Eén ding is aanbidding in ieder geval niet: het is nooit saai, integendeel, we mogen vol passie en met ons hele hart aanbidden.

Onze belangrijkste roeping is God liefhebben. In die zin hoort ‘Het Grote Gebod’ vooraf te gaan aan de ‘Grote Opdracht’. Dit houdt in dat wij eerst moeten leren de Heer lief te hebben met ons hele hart, verstand, ziel en kracht en daaruit vloeit voort wat we doen, inclusief het delen van die liefde met anderen. Het klinkt misschien tegenstrijdig, maar de meest belangrijke activiteit van de kerk op aarde is niet zending, evangelisatie of het zorgen voor de armen, ook al zijn die zaken heel belangrijk. Onze eerste opdracht en ons hoogste doel is dat God wordt

verheerlijkt. John Stott (1639) schreef: “Het allerbelangrijkste motief voor zendelingen is niet het gehoorzamen aan de Grote Opdracht, of het liefhebben van zondaren die zijn afgedwaald en verloren gaan, maar een vurig en gepassioneerd enthousiasme voor de heerlijkheid van Jezus Christus”. Wanneer we ernaar verlangen om de naties opnieuw het evangelie te brengen en de maatschappij veranderd te zien, dan moeten we leren om aanbidding op de eerste plaats te stellen.

3. Aanbidding is ons bijzondere voorrecht

Aanbidding is onze bestaansreden en onze belangrijkste prioriteit en het is het grootste en meest bijzondere voorrecht dat we ons kunnen indenken. Degene die het universum heeft gemaakt, die de sterren op hun plaats bracht, nodigt ons uit om met dankzegging zijn poorten in te gaan en hem te naderen.

[voeg een verhaal toe]

Gebruik een eigen grappig voorbeeld over een moment dat je tot de ontdekking kwam dat je toch niet zo belangrijk was als je misschien had gewild, of een moment dat je op een humoristische manier een toontje lager zong. Het punt waarom het draait is eenvoudig: toon het contrast tussen de manier waarop we onze eigen hiërarchieën op aarde opbouwen en het ongelooflijke gemak waarmee we toegang tot God hebben en hem kunnen aanbidden.

Wat zo geweldig is: wanneer we God aanbidden, dan worden we niet teleurgesteld. Psalm 100 moedigt ons aan om dichtbij God te komen met dankzegging en lofprijs, maar ook om te genieten van de realiteit dat “de HEER goed is en zijn liefde voor eeuwig duurt”. God heeft het voor ons allemaal mogelijk gemaakt om binnen te gaan en het voorrecht te ervaren in zijn aanwezigheid te zijn. In Christus zijn we vrij om, door de heilige Geest, van alles te genieten en

die vreugde blijft tot in eeuwigheid. In Jezus zijn we het voorhangsel van het heilige der heiligen voorbijgegaan. Maar voor die vrijheid is een hoge prijs betaald.

Ooit was er een tijd dat het volk Israël symbolisch van God werd gescheiden door een dik gordijn in de tempel. Op de dag dat Jezus zijn leven geeft aan het kruis, gebeurt er iets buitengewoons. De Bijbel vertelt dat op het moment dat Jezus de laatste adem uitblaast het gordijn in de tempel van boven naar beneden scheurt. Jezus heeft de barrière weggenomen, de weg gebaad en ons uitgenodigd om zijn aanwezigheid te ervaren en daar voor eeuwig van te genieten. Wanneer we God naderen, mogen we in de armen van een goede en trouwe Vader, die ons voor altijd liefheeft, rennen.

In de aanwezigheid van die liefdevolle Schepper en Vader gebeuren wonderlijke dingen. We beginnen te veranderen. Is het je wel eens opgevallen dat je begint te lijken op degene van wie je het meeste houdt? Eigenaars van honden gaan lijken op hun huisdier en getrouwde stellen krijgen ook dezelfde trekjes. Of het nu gaat om vrienden of familie, helden of beroemdheden: wat we koesteren, verandert ons.

Wanneer we Christus aanbidden, ervaren we een kettingreactie aan zegen. We ontdekken meer over Gods liefde, zijn goedheid, zijn trouw in alle geslachten, en we kunnen niet anders dan op onze beurt hem met ons hele hart prijzen. Tegelijkertijd laat God meer zien over het wonder van zijn liefde, we ervaren vergeving, genezing en herstel. Net als de vrouw die Jezus stoort bij het eten en zijn voeten natmaakt met haar tranen, zo houden wij ook veel van hem omdat ons veel vergeven is. Deze kettingreactie in ons hart barst los tot in de eeuwigheid als we vreugde beleven aan God.

De beknopte catechismus van Westminster legt het als volgt uit: Het hoogste doel van de mensheid is God te verheerlijken en voor eeuwig van hem te genieten. C.S. Lewis overdenkt dit

beroemde gezegde en schrijft: “Ten volle genieten houdt in dat wij hem verheerlijken. Wanneer God ons opdraagt hem te verheerlijken, dan nodigt hij ons uit om van hem te genieten.”

We begonnen deze sessie door vast te stellen dat aanbidding simpelweg het volgende is: God schiep ons om een levendige relatie met hem te hebben en hem te betrekken in elke levenssfeer: ons hart, ziel en verstand. Over welk aspect we ook spreken - het zingen, uitleven, het neerbuigen in stilte aan de voet van het kruis, of het besluit om iets wat ons dierbaar is op te offeren om een diepere band met God na te jagen - wanneer we zo leven, kan het niet anders of we worden veranderd, heel gemaakt, en vol verlangen naar meer.

Dus we eindigen met waar we mee begonnen: aanbidding staat centraal in alles wat we doen, alles wat we zijn en in elk aspect van ons leven in het Koninkrijk van God. Aanbidding staat centraal in alles wat de kerk doet, ongeacht de stijl, denominatie of traditie. Alles wat we geloven, denken, zeggen en doen moet voortvloeien uit onze hartslag van aanbidding. Jezus is onze bestaansreden, onze belangrijkste prioriteit en ons bijzondere voorrecht en vandaag roept hij ons om opnieuw de urgentie van aanbidding te ontdekken. William Temple schrijft: “Deze wereld kan maar door één ding gered worden uit politieke chaos en verval en dat is aanbidding”.

We besluiten deze sessie aan het begin van deze cursus en ik wil ons allen aanmoedigen om één simpele stap te zetten: laten we aanbidding meer dan ooit centraal stellen in ons leven. Dit is de uitnodiging: laten we een geweldig avontuur beginnen dat nooit ophoudt, maar ons voortdurend in zijn greep zal houden en voldoening zal geven. Laten we de heilige Geest vragen om vandaag een nieuwe openbaring te geven van Jezus. De Bijbel zegt dat God “zijn liefde in ons hart heeft uitgestort door de heilige Geest die ons gegeven is” (Romeinen 5:5). Waarom vragen we niet aan God of hij ons weer doelbewust wil maken, zodat wij onze prioriteiten kunnen ordenen en of hij zijn Vaderliefde in ons hart wil uitstorten, zodat we opnieuw een stap kunnen zetten in deze levensveranderende, dynamische relatie met hem.

Gebed

Vader, we danken U voor het geweldige geschenk van Jezus. Dank U dat we in hem onze ware bestemming vinden als aanbidders. We bidden dat U ons helpt om aanbidding tot onze prioriteit te maken en dat gaan genieten van het geweldige voorrecht om U te naderen in aanbidding. Kom heilige Geest, we verwachten U...

Ten slotte

Wij willen je aanmoedigen om echt de tijd te nemen om op God te wachten. Geef hem de ruimte om de prioriteit van mensen te veranderen. Wanneer het je gepast lijkt, moedig mensen dan aan om voor elkaar te bidden en maak ruimte voor de heilige Geest om mensen aan te raken.

Wanneer het gebed voor elkaar is afgelopen, drink dan met elkaar koffie of thee. De gespreksvragen staan onder de aantekeningen en kunnen bovendien gedownload worden van WorshipCentral.nl.

Wij stellen je reactie op deze sessie op prijs, want wij zijn voortdurend bezig met het schaven en bijwerken van ons materiaal. Je kunt jouw voorbeelden en illustraties doorgeven op de website.